

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 11CoP/436/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1616204355
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 09. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Bianka Gelačíková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2016:1616204355.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Bianky Gelačíkovej a členov senátu Mgr. Patrície Železníkovej a Mgr. Aleny Čakváriovej, vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: E. I., narodená XX.XX.XXXX, zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Pezinok, Moyzesova 2, dieťa rodičov: matka - C.. G. I., nar. XX.XX.XXXX, bytom Y. 5, X., zastúpená JUDr. Vladimírou Hrebíkovou, advokátkou so sídlom Duklianskych hrdinov 2946/6, Malacky a otec - W.. C. I., nar. XX.XX.XXXX, bytom T. XX, J., o návrhu matky na nariadenie neodkladného opatrenia na zmenu úpravy styku, na odvolanie matky proti rozhodnutiu Okresného súdu Malacky, č.k. 9P/98/2016-60 zo dňa 24.06.2016, jednomyseľne (pomerov hlasov 3:0) takto

rozhodol:

Uznesenie súdu prvej inštancie č.k.9P/98/2016-60 zo dňa 24.06.2016 m e n í tak, že otec má právo predbežne sa stretávať s maloletou E. I., nar. XX.XX.XXXX,

- Každý utorok a štvrtok v nepárnom kalendárnom týždni v čase od 16.00 hod. do 18.30 hod. tak, že otec je oprávnený v určenom čase za účelom realizácie styku maloletú osobne prevziať v predškolskom zariadení, ktoré maloletá navštevuje a matke v určenom čase odovzdať v mieste jej bydliska,

- Každý štvrtok v párnom kalendárnom týždni v čase od 16.00 hod. do 18.30 hod. tak, že otec je oprávnený v určenom čase za účelom realizácie styku maloletú osobne prevziať v predškolskom zariadení, ktoré maloletá navštevuje a matke v určenom čase odovzdať v mieste jej bydliska,

- Každú sobotu v párnom kalendárnom týždni v čase od 09.30 hod. do 17.30 hod. s tým, že miestom preberania a odovzdávania maloletej pre účely realizácie styku počas víkendu je bydlisko matky maloletej.

Matka je povinná v určenom čase a na určenom mieste dieťa riadne pripravené odovzdať otcovi a otec je povinný dieťa v určenom čase a mieste osobne prevziať a odovzdať matke.

Týmto sa mení uznesenie Okresného súdu Malacky, č.k. 8P/248/2015-41 zo dňa 06.07.2015 v spojení s opravným uznesením č.k. 8P/248/2015-46 zo dňa 10.07.2015 a uznesením Krajského súdu v Bratislave č.k. 11CoP/427/2015-79 zo dňa 07.09.2015.

Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. V napadnutom uznesení súd prvej inštancie zamietol návrh matky na nariadenie predbežného opatrenia, žiadnemu z účastníkov nepriznal právo na náhradu trov konania.

2. Rozhodnutie právne odôvodnil § 74 ods.1, § 75 ods.1,2,6,8, § 76 ods.1 písm. f/ O.s.p., § 25 ods. 3 Zákona o rodine. Súd prvej inštancie zamietol návrh na nariadenie predbežného opatrenia ako nedôvodný poukazujúc na to, že predbežné opatrenie nie je konečné rozhodnutie, jeho účelom je dočasná úprava pomerov účastníkov. Predbežné opatrenie je predbežným v tom zmysle, že sa ním neprejudikujú práva účastníkov konania ani tretích osôb. Vydanie predbežného opatrenia taktiež predpokladá, aby sa aspoň osvedčila danosť práva a aby nebolo vážnejších pochybností o potrebe

predbežnej úpravy. Súd prvej inštancie konštatoval, že na Okresnom súde Malacky prebieha konanie o rozvod manželstva rodičov maloletej a úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletemu dieťaťu na čas po rozvode manželstva, vedené pod sp. zn. 8P/39/2014, v rámci ktorého konania bolo nariadené znaleckého dokazovanie a súdu doručený znalecký posudok č. 10/2016 vypracovaný G.. W. M.. Zo znaleckého posudku súd zistil, že znalec na podklade psychologických vyšetrení konštatoval, že u mal. E. ide o dieťa v útlom veku, ktoré je ešte viac naviazané na jednu osobu. Maloletá bez zjavných známk strachu či úzkosti reagovala na kontakt ako s matkou, tak aj s otcom, správala sa k nim priateľsky, s matkou viac vyhľadávala blízkosť a fyzický kontakt. V rámci pozorovania maloletej znalec nezistil známky toho, že by niektorého z rodičov odmietla. V prípade otca sú podľa znalca preukázané známky disharmonických osobnostných rysov, v rámci čoho sú naplnené kritériá poruchy osobnosti, možno hovoriť o stredne ťažkej poruche osobnosti. Znalec sa nedomnieva, že by otec mohol dcére ublížiť, nezistil známky toho, že by stretávanie sa s otcom malo na maloletú negatívny vplyv. Záverom znalec uvádza, že vzhľadom na všetky okolnosti je obtiažne presne určiť rozsah styku maloletej s otcom „a mať istotu, že práve tento rozsah a spôsob je pre maloletú najlepší.“ Znalec navrhol model styku otca, o ktorom si myslí, že by mohol byť pre maloletú vyhovujúci (model v rozsahu ako žiada matka predbežne upraviť). Súd prvej inštancie ďalej konštatuje, že uznesením Okresného súdu Malacky, č.k. 8P/248/2015-41 zo dňa 06.07.2015 v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave čk. 11CoP/427/2015-79 zo dňa 07.09.2015 bol predbežne upravený styk otca s maloletou na každý utorok a štvrtok v kalendárnom týždni od 16.00 hod. do 18.30 hod. a každú sobotu a nedeľu v párnom kalendárnom týždni od 09.30 hod. do 17.30 hod.. Uznesenie súčasne zmenilo predbežné opatrenie Okresného súdu Malacky, nariadené uznesením č.k. 8P/409/2014-132 zo dňa 15.01.2015, v časti úpravy styku.

3. Súd prvej inštancie odôvodnil rozhodnutie tým, že nariadením predbežného opatrenia navrhovateľ nadobúda práva, o ktorých bude rozhodnuté až rozhodnutím vo veci samej, to znamená, že nie je možné nahradiť konečné rozhodnutie. Nariadenie predbežného opatrenia slúži len na zabezpečenie kontaktu rodiča s maloleťom dieťaťom tak, aby nedošlo k prerušeniu citových väzieb medzi dieťaťom a rodičom a aby nedošlo k vylúčeniu takéhoto rodiča z výkonu jeho rodičovských práv a povinností. V danom prípade má otec upravené dočasne stretávanie sa s maloletou. Matka osvedčovala svoj nárok návrhom, v ktorom absentovalo akékoľvek osvedčenie konkrétnej skutočnosti svedčiacej o existencii naliehavej a nevyhnutnej potreby dočasnej úpravy, z ktorej by vyplývala nutnosť zmeny už dočasne upraveného styku. Skutočnosť, že v prípade otca už bola zistená porucha osobnosti, musí byť posudzovaná v širších súvislostiach a celkových záveroch znaleckého dokazovania. Súd prvej inštancie v odôvodnení rozhodnutia poukázal na konštatovanie znalca, že nezistil známky toho, že by stretávanie sa s otcom malo na maloletú negatívny vplyv, alebo že by dieťa otca odmietalo a poukázal na skutočnosť uvádzanú znalcom, že je obtiažne presne určiť rozsah styku maloletej s otcom, „a mať pri tom istotu, že práve tento rozsah a spôsob je pre maloletú najlepší“. Súd prvej inštancie nespochybňuje tvrdenia matky, že súčasná /dočasná/ úprava styku otca s maloletou sa javí byť nevyhovujúca, avšak pre spravodlivé rozhodnutie o konečnej úprave styku rodiča s dieťaťom, bude potrebné vykonať riadne dokazovanie vo veci samej, pričom znalecký posudok a výsluch znalca je len časť rozsiahlejšieho dokazovania, z podkladov ktorého súd vychádza pri svojich rozhodnutiach vo veci samej. Súd prvej inštancie súčasne apeloval na rodičov, aby svojim správaním, najmä úctou a toleranciou, vytvárali bezkonfliktné prostredie pri realizácii styku s dieťaťom, ktoré je nevyhnutné pre zdravý vývoj maloletej, ktorá je v útlom veku.

4. O trovách konania rozhodol súd prvej inštancie podľa § 146 ods. 1 písm. a/ O.s.p..

5. Matka v odvolaní doručenom súdu prvej inštancie dňa 11.07.2016 navrhla, aby odvolací súd uznesenie o nariadení predbežného opatrenia zmenil, eventuálne, ak by odvolací súd dospel k záveru, že odôvodnenie napadnutého uznesenia je neurčité, protirečivé a nepreskúmateľné, aby toto zrušil. Matka poukázala na vady rozhodnutia a vady konania. Uviedla, že podľa platnej právnej úpravy od 01.07.2016, ak to povaha veci pripúšťa, súd môže nariadiť neodkladné opatrenie, ktorého obsah by bol totožný s výrokom vo veci samej. Poukázala na rozhodovaciu prax podľa ktorej sú bežne nariaďované neodkladné opatrenia, ktorých výroky sú veľmi často totožné s výrokmi vo veci samej, pričom nikdy nemožno predvídať, aké bude samotné meritórne rozhodnutie. Nesúhlasila s odôvodnením súdu prvej inštancie vzťahujúcim sa na konštatovanie, že nemožno nariadiť neodkladné opatrenie, keď takéto rozhodnutie je právoplatné a vykonateľné. Pokiaľ sa javí takáto zmena na prospech maloleteho dieťaťa, čo v danom prípade vyplýva aj zo znaleckého posudku, je súd povinný ex offa zmeniť rozhodnutie aj bez návrhu. Matka uviedla, že súd prvej inštancie si vo svojich tvrdeniach protirečí, keď uvádza, že

nemožno právoplatné a vykonateľné rozhodnutie zmeniť a matka nepreukázala dostatok dôvodov na jeho zmenu. Takto uvádzané dôvody sú nezrozumiteľné a ťažko preskúmateľné. Poukázala na čl. 1 ods. 1 Ústavy SR, čl. 144 ods. 1 a čl. 152 ods. 4 Ústavy SR a judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva a Ústavného súdu Slovenskej republiky. Matka sa nestotožňuje so závermi súdu prvej inštancie pokiaľ ide o nepreukázanie skutočnosti svedčiacej naliehavej a nevyhnutnej potreby úpravy pomerov. Poukazuje na dosť závažné skutočnosti a fakty, ktoré sa postupom času tak frekventovanou intenzitou styku otca s maloletou len zhoršujú a závery znaleckého posudku a odporúčania znalca na „zúženie styku“, z čoho vyplýva, že súdy sa „mýlili“, ak upravovali styk otca s maloletou v tak širokom rozsahu. Takýto stav by bolo možné napraviť len neodkladnou a dočasnou úpravou pomerov zo strany súdu, nakoľko sa jedná o nie zanedbateľný záujem dieťaťa a otca trpiaceho poruchou osobnosti, ktorému znalec nedoporučuje dlhodobé psychoterapie len tak, ale práve pre veľmi závažné prejavy a črty. Situácia ohľadom maloletej sa neustále stupňuje a zhoršuje. Počas párných týždňov, kedy je intenzita styku s otcom frekventovanejšia, dieťa reaguje zosilneným hnevom, vzdorom, křčovitosťou, zlosťou a somatickými ťažkosťami. Maloletá je odkázaná len na aktuálne rozhodnutie súdov, ktorým sa matka musí podriaďovať bez ohľadu na prežívanie dieťaťa. Matka poukazuje na znalecký posudok PhDr. M., ktorý je v konaní rovnoprávnym a rovnocenným dôkazom dostatočne preukazujúcim nalievajú potrebu dočasnej úpravy pomerov. Ak súdny znalec odporučí styk zúžiť, nemožno takýto závažný dôkaz ignorovať a čakať, kým sa vec právoplatne skončí.

6. Podľa názoru matky skutočnosť, že v prípade zistenia poruchy osobnosti otca musí byť táto porucha posudzovaná v širších súvislostiach a celkových záveroch znaleckého dokazovania. Z hľadiska psychologického môže byť porucha osobnosti posudzovaná len v intenciách daných a rigidných faktov jej čít a názorov či záverov znalca, ktoré jednoznačne s poukazom práve na túto poruchu prezentujú záver o zúžení styku. Znalec konštatoval, že nezistil známky toho, že by stretávanie sa s otcom malo na maloletú negatívny vplyv, avšak netreba opomenúť, že znalec sa vyjadril ku styku ako takému vo všeobecnej rovine, pričom rozhodne ho v rozsahu v akom je teraz, považoval za zaťažujúci pre maloletú. Matka nepopiera právo otca na pravidelný kontakt s maloletou. Poukazuje relevantnými tvrdeniami na to, aby bol predmetný styk upravený v rozsahu, ktorý pre maloletú nebude škodlivou záťažou. Intenzita styku len trojročného dieťaťa každý druhý týždeň až štyrikrát s otcom vykazujúcim patologické črty poruchy osobnosti je skutočne pre takéto dieťa veľmi náročná a frekventovaná, od čoho ho treba akútnym a provizórnym súdnym rozhodnutím chrániť. Súd prvej inštancie veľmi paradoxne dáva za pravdu matke, že doterajšia úprava nie je dobrá. Je otázne pokiaľ zdieľa takýto názor a dôvod prečo sa s ním nespravoval pri rozhodovaní. Predmetný názor je pre matku zmätočný a nezrozumiteľný, čo spôsobuje vágnosť a inkohorentnosť odôvodnenia napadnutého rozhodnutia. Matka apeluje na nepredvídateľne dlhý čas do rozhodnutia vo veci samej a potrebu zmeny dočasnej úpravy styku otca s dieťaťom. K odvolaniu matka pripojila lekársku správu MUDr. P. I. zo dňa 8.7.2016, z ktorej je zrejmé, že dieťa bolo opakovane vyšetrené na detskej ambulancii s bolesťami bruška, u dieťaťa sa nedokázalo zistiť žiadne ochorenie, matke bolo doporučené psychologické vyšetrenie dieťaťa, nakoľko ťažkosti sa prejavujú údajne po návštevách otca. Súčasne pripojila čestné prehlásenia W.. B. T. a C. T. (starých rodičov) zo dňa 10.7.2016 a DVD nosiče obsahujúce záznamy a fotografie dieťaťa. Podaním zo dňa 27.9.2016 matka opäť poukázala na konflikt pri preberaní dieťaťa dňa 24.9. a 25.9.2016, kedy dieťa odmietalo ísť s otcom.

7. Otec v písomnom vyjadrení k odvolaniu matky navrhol potvrdiť rozhodnutie súdu prvej inštancie z dôvodu, že v súčasnosti nie je dôvod meniť rozsah styku dcéry s otcom, keďže nenastala zmena pomerov, ktorá by zakladala zmeny rozhodnutia Krajského súdu v Bratislave č.k. 11CoP/427/2015-79. Matka si vo svojich tvrdeniach protirečí, keďže uvádza, že podporuje styk otca s dieťaťom, ale rozsah styku je nadštandardný „široký“. Podanie matky je chaotické s uvádzaním nepravdivých údajov, Otec poukázal na znalecký posudok PhDr. M., ktorý nepochybuje, že otec dieťaťa sa dokáže o dieťa v momentálnom kontakte dostatočne postarať, ako to mal možnosť znalec osobne sledovať. Matka neustále poukazuje na duševnú poruchu osobnosti otca, pričom znalec konštatuje, že pre oboch rodičov je potrebné individuálne psychoterapeutické vedenie. Znalec v posudku uvádza, že maloletá reagovala bez zjavných známk strachu či úzkosti na kontakt s matkou aj otcom. Znalec nezistil v rámci pozorovania známky toho, že by niektorého z rodičov odmietala. Znalec sa nedomnieva, že by stretávanie dieťaťa s otcom malo na maloletú negatívny vplyv. Matka sa snaží aj inou cestou dosiahnuť želaný výsledok smerom k otcovi. Návštevu lekárky MUDr. I. považuje otec za účelovú načasovanú k podaniu odvolania voči predbežnému opatreniu. V lekárskej správe uvedený výraz „ťažkosti sa u dieťaťa prejavujú „údajne“ po návštevách u otca“ spochybňuje obsah správy. Odporúčanie

k návšteve psychológa otec spochybňuje a súčasne poukazuje na množstvo doložených lekárskejších správ svedčiacich o opakovaných ochoreniach dieťaťa /bežných detských infekčných chorobách/. Otec konzultoval s lekárkou tieto ochorenia, ktorých dôvodom je prítomnosť dieťaťa v kolektíve od veku 16 mesiacov. Tvrdenia matky o súvislosti problémov dcéry s návštevami otca sú konštrukciou matky. O pohode dieťaťa s otcom svedčia aj závery znaleckého posudku. Otec vie variť, dokáže sa o dieťa postarať. Otec v minulosti pracoval v zahraničí, kde sa osobne staral o ľudí a pripravoval stravu. Poukázal na emailovú komunikáciu rodičov a nesúhlas matky s podávaním stravy maloletej a stravovanie v školskom zariadení. Otec v písomnom vyjadrení ďalej uviedol, že on a jeho rodina majú s dcérou výborný vzťah, E. sa teší na stretnutia s ním. Preberanie a odovzdávanie dieťaťa je úplne v pohode. Otec poukázal na predložené videozáznamy obsahujúce jeho kontakt s dieťaťom. Spochybnil čestné prehlásenia starých rodičov s tým, že ide o nepravdivé fakty a polopravdy. Namietal predložené videá a záznamy vyhotovené matkou ako zaznamenávajúce udalosti nesúvisiace so správaním dieťaťa v prítomnosti otca, záznamy sú podľa otca neoznačené, neobsahujú dátum a ďalšie bližšie špecifiká rozpoznateľnosti nahrávok. Predložené videá považuje za manipulatívne s namodelovanými situáciami. Pre porovnanie preložil záznamy preukazujúce bezproblémový priebeh styku s dcérou E. a jej preberanie a odovzdávanie. Dcéra nemá u otca problémy so spánkom. Od septembra 2015 len trikrát maloletá u otca nezaspala z objektívnych príčin /prvý víkend u otca, radosť z vianočných darčiekov a návšteva pohotovosti/. Dieťa má s otcom pohodu, majú rôzne aktivity, ktoré ju bavia a relaxuje, ale sa aj učí. Matka odmieta poskytnúť otcovi náhradu za čas, kedy je dieťa choré. Počas choroby neumožní matka styk s dcérou vôbec. Otec poukázal na inštitút náhrady času, rozhodnutie č.k. 9P 22/2015 Okresného súdu Malacky. Otec sa snaží o dohodu s matkou, čo matka ignoruje. Grafmi znázornil čas dieťaťa trávený s každým z rodičov. K vyjadreniu k odvolaniu otec pripojil lekárske správy ošetrovujúcich lekárov maloletej E., certifikáty otca v oblasti prípravy stravy a kontroly infekcií, videozáznamy na DVD nosičoch, emailovú komunikáciu rodičov.

8. Kolízny opatrovník Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Malacky vo vyjadrení k odvolaniu matky uviedol, že zastáva názor, že je v záujme maloletej E., aby stretávanie maloletej s otcom bolo realizované v čase a spôsobom, ktorý nebude pre dieťa zaťažujúci a to vzhľadom na čas stretnutia, dĺžku a aj spôsobom, akým bude stretnutie maloletej s otcom realizované. Záujem maloletého dieťaťa by mal byť prvoradý a to aj napriek tomu, že by mal znamenať zúženie styku otca s maloletou. Kolízny opatrovník vyjadril súhlas s podaným opravným prostriedkom matky.

9. Uznesením 11CoP/427/2015-79 zo dňa 07.09.2015 Krajský súd v Bratislave zmenil rozhodnutie súdu prvej inštancie tak, že predbežne upravil styk otca s maloletou E. Jurinovou na každý utorok a štvrtok v kalendárnom týždni od 16.00 hod. do 18.30 hod. a každú sobotu a nedeľu v párnom kalendárnom týždni od 09.30 hod. do 17.30 hod..

10. Zo znaleckého posudku č. 10/2016 vypracovaného v konaní vedenom na Okresnom súde Malacky pod č.k. 8P/30/2014 znalcom PhDr. W. M. je zrejme, že na základe všetkých údajov uvedených v znaleckom posudku po vyšetrovaní matky, otca a mal. E. znalec navrhol konkrétnu podobu styku otca s dieťaťom na každý druhý utorok a štvrtok v mesiaci v popoludňajších hodinách a každý druhý týždeň v jeden deň popoludní a jeden deň počas víkendu /sobota alebo nedeľa/ v tom istom časovom rozsahu ako doteraz. Odporúčané zúženie styku znalec dôvodí výhodnejším spôsobom takejto realizácie styku pre maloletú, keďže skrátenie času cez víkend pre maloletú je výhodné vzhľadom na útlý vek dieťaťa a cestovanie počas jedného víkendu dvakrát, čo je zbytočným zaťažovaním pre dieťa. Podobný spôsob uvažovania platí aj pre stretávanie sa každý druhý týždeň počas dvoch pracovných dní len raz, nie dvakrát, ako doteraz. Otec mal doposiaľ kontakt s dieťaťom v priebehu dvoch týždňov šesťkrát, pričom v jednom týždni počas dvoch pracovných dní, v druhom týždni jeden pracovný a jeden víkendový deň. Pri upravenom rozsahu styku by bola istá pravidelnosť, pričom vzhľadom na vek dieťaťa je možné budovať a rozvíjať vzťah s otcom bez zbytočného zaťažovania. Na základe dostupných údajov sa znalcovi zdá byť pre dieťa zaťažujúce aj to, keď si otec dieťaťa pre ňu príde v jednom týždni štyrikrát na pozadí panujúcej konfliktnéjšej atmosféry medzi rodičmi. Možnosť prespávania by znalec vzhľadom na aktuálnu situáciu zatiaľ neodporúčal. Znalec sa nedomnieva, že by otec mohol dieťaťu nejako ublížiť, resp. zanedbať jej starostlivosť o ňu vážnejším spôsobom, no táto možnosť by bola zjavne veľmi stresujúca pre matku dieťaťa, čo by mohlo mať negatívny vplyv aj na maloletú. K prespávaniu dieťaťa u otca nepomôžu ako dôkazy videonahrávky, ale to, aby rodičia našli istým spôsobom k sebe cestu, aby si dokázali vzájomne veriť a akceptovať sa, čo zrejme nie je aktuálnou skutočnosťou. Znalec doporučuje obom rodičom individuálne psychoterapeutické vedenie, pričom dlhodobejšie a intenzívnejšie vedenie odporúča hlavne otcovi dieťaťa. Znalec sa vyhýba deleniu rodičov na „dobrého a zlého“, no vyslovuje

domnienku, že otec je viac problémovou, resp. menej štandardnou osobnosťou ako matka. Hodnotenie stupňa poruchy otca by znalec ponechal na psychiatra, odhadom hovorí o „stredne ťažkej poruche osobnosti otca“. Popísaný navrhovaný model stretávania otca s dieťaťom znalcom by mal byť pre dieťa vyhovujúci. Znamená síce z „kvantitatívneho hľadiska“ istú redukciu kontaktu maloletej s otcom, ale na druhej strane sa znalec domnieva, že v tak útlom veku treba brať do úvahy aj „širšie okolnosti a súvislosti“. Okrem toho je maloleté dieťa z tohto hľadiska už v takom veku, že „kvalita“ kontaktu s otcom už nie je v jednoznačnej súvislosti s jeho kvantitou. Vo svojom návrhu sa znalec zameria hlavne na to, ako zlepšiť v prospech maloletej súčasnú „patovú“ situáciu a navrhol aj opatrenia, ktoré by mali rodičia prijať. Perspektíva ďalšieho kontaktu maloletej s otcom sa nedá jednoznačne načrtnúť, bude závisieť od oboch rodičov, no viac od otca dieťaťa. Podľa toho, nakoľko bude tento schopný „pracovať na svojom vlastnom osobnostnom raste“, natoľko bude kontakt s ním pre dieťa prínosom.

11. Podľa § 395 ods. 1 C.m.p. ak § 396 C.m.p. neustanovuje inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Podľa ods. 2 citovaného ustanovenia právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona zostávajú zachované.

12. Odvolací súd ako prvoradé konštatuje, že v prejednávanej veci súd prvej inštancie rozhodol uznesením č.k. 9P 98/2016-60 podľa príslušných ustanovení Zákona o rodine a Občianskeho súdneho poriadku platného do 30.06.2016

13. Podľa § 65 zákona č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok odvolací súd nie je viazaný rozsahom odvolania vo veciach, v ktorých možno začať konanie aj bez návrhu.

14. Podľa § 66 C.m.p. odvolací súd je odvolacími dôvodmi viazaný.

15. Podľa § 67 C.m.p. na vady konania pred súdom prvej inštancie prihliada odvolací súd, len ak mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

16. Podľa § 324 ods.1 C.s.p., pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení môže súd na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.

17. Podľa § 325 ods.1 C.s.p neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

18. Podľa § 360 ods.1, C.m.p. neodkladné opatrenie možno nariadiť aj bez návrhu v konaniach, ktoré možno začať aj bez návrhu.

19. Podľa § 367 ods. 3 C.m.p. uznesenie o nariadení neodkladného opatrenia je vykonateľné vyhlásením, ak sa nevyhlasuje, je vykonateľné, len čo bolo vyhotovené.

20. Podľa § 471 ods. 1 C.s.p., predbežné opatrenie nariadené pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa spravujú ustanoveniami tohto zákona o neodkladných opatreniach a zabezpečovacích opatreniach.

21. Inštitút neodkladných opatrení nahradil doterajšie predbežné opatrenia podľa úpravy platnej do 30.06.2016, zavedením inštitútu neodkladných opatrení sa zmenila koncepcia právnej úpravy predbežných opatrení podľa Občianskeho súdneho poriadku platného do 30.06.2016, ktorých cieľom bolo dočasne upraviť pomery účastníkov konania a následne rozhodnúť vo veci samej.

22. Nová právna úprava inštitútu neodkladného opatrenia upustila od doterajšej koncepcie predbežnosti poskytovanej ochrany, pretože po nariadení navrhovaných opatrení nemusí nevyhnutne nasledovať konanie vo veci samej. V konaní starostlivosti o maloletého je preto nariadenie neodkladného opatrenia namieste, ak si to vyžaduje verejný záujem § 361 C.m.p., ak je potrebné nariadiť platiť výživné v nevyhnutnej miere § 367 C.m.p., a aby ten, kto má maloletého pri sebe, maloletého odovzdal do starostlivosti toho, koho označí súd, alebo do striedavej osobnej starostlivosti § 367 ods.1, C.m.p.. Ustanovenie § 367 C.m.p., odráža úpravu v mimosporových konaniach, v ktorých sa ponecháva širší priestor pre ingerenciu štátu a realizáciu verejnej moci pri poskytovaní právnej ochrany, a to z úradnej povinnosti s cieľom ochrany práva účastníkov pri súčasnom presadzovaní verejného záujmu, ak si to

vyžaduje neodkladná ochrana práv a právom chránených záujmov. Účelom neodkladných opatrení vo veciach maloletých, je poskytnutie preventívnej ochrany ich právam a záujmom, ešte pred ich porušením či ohrozením. Všeobecné zásady charakterizujúce inštitút neodkladného opatrenia sa vzťahujú aj na konanie vo veciach maloletých, v ktorom sú sudy naďalej povinné prioritne chrániť záujmy maloletých a prioritne poskytnúť zvýšenú ochranu ich právam. Pokiaľ ide o inštitút neodkladných opatrení treba uviesť, že neodkladné opatrenia sú neodkladnými predovšetkým v tom zmysle, že ich možno nariadiť aj pred začatím konania vo veci samej, sú prípustné aj počas konania, ako aj po jeho skončení podľa ust. § 324 ods.1 C.s.p..

23. Z charakteru neodkladného opatrenia taktiež vyplýva, že pred jeho nariadením súd nemusí zistiť všetky skutočnosti, ktoré sú potrebné pre vydanie konečného rozhodnutia a pri zisťovaní nemusí byť vždy dodržaný formálny postup stanovený na dokazovanie. Vo všetkých veciach starostlivosti súdu o maloleté deti je prvoradý záujem maloletého dieťaťa. Podľa aktuálne platnej právnej úpravy neodkladné opatrenie môže nahradiť aj rozhodnutie vo veci samej.

24. V posudzovanom prípade sa odvolací súd nezhoduje s dôvodmi uvádzanými súdom prvej inštancie v odôvodnení rozhodnutia. Vychádzajúc z doterajšieho obsahu spisu konštatuje, že medzi rodičmi existuje určitá miera narušenia vzájomných vzťahov a schopností rodičov konštruktívne hovoriť o otázkach týkajúcich sa maloletého dieťaťa, o čom svedčia aj ich protichodné vyjadrenia prezentované jednak v písomných podaniach a jednak hodnotené a konštatované aj znalcom. Je potrebné konštatovať, že konanie o úprave výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu na súde prvej inštancie prebieha, pričom súd vykonáva dokazovanie a pristúpil aj na nariadeniu znaleckého dokazovania práve z dôvodu potreby preskúmať osobnostné predpoklady oboch rodičov k zabezpečeniu starostlivosti o maloleté dieťa, vzťah maloletej k rodičom, psychický stav dieťaťa a po vyšetrení poskytnúť určité odporúčania a závery znalca na základe vykonaných vyšetrení. V danom konaní je v prvom rade nevyhnutné prihliadať na záujem maloletého dieťaťa, ktorý zohľadnil i znalec PhDr. M. v znaleckom posudku, v ktorom jasne a zrozumiteľne zdôvodnil navrhovaný rozsah styku dieťaťa s otcom s prihliadnutím práve na útlý vek dieťaťa, časté cestovanie a striedanie pobytov a aktuálny stav maloletej. V prípade, že sa neosvedčila doterajšia dočasná úprava styku otca s maloletou nariadená súdom v septembri 2015 a takáto úprava styku spôsobuje maloletej určité problémy, vznikla potreba zmeny dočasnej úpravy styku otca s dieťaťom s prihliadnutím na závery a odporúčania znalca. Odvolací súd sa nestotožňuje so závermi súdu prvej inštancie, že zmena dočasnej úpravy styku nie je naliehavá a dôvodná, vzhľadom na existujúce predbežné opatrenie nariadené súdom. Dôvody potreby zmeny tejto dočasnej úpravy sú zjavné, keďže pri doterajšej úprave styku vznikajú problémy. Odvolací súd nepochybuje o tom, že otec má s maloletou E. vytvorený vzťah, vynakladá úsilie na zabezpečenie vhodnej starostlivosti o dieťa, na vytvorenie vhodného programu maloletej. Pokiaľ však vznikli pochybnosti vo vzťahu k neúmernej záťaži dieťaťa pri realizácii styku s otcom šesťkrát v priebehu dvoch týždňov spojených s cestovaním je nutné prihliadnúť na útlý vek dieťaťa a odporúčania znalca. Práve dočasná úprava styku otca s dieťaťom nariadená v priebehu súdneho konania poskytne rodičom priestor a možnosť nastavenia určitého režimu a preverenia, či tento spôsobom stretávania je v záujme dieťaťa a pre dieťa najvhodnejším.

25. K námietkam matky vzťahujúcim sa k psychickej poruche osobnosti otca a k argumentom otca, odvolací súd dáva do pozornosti, že tieto námietky matka vzniesla už pri predchádzajúcom návrhu na nariadenie predbežného opatrenia, pričom v rámci znaleckého posudku znalec hodnotil poruchu osobnosti otca s odporúčaním na prehodnotenie jeho stavu psychiatrom a súčasne nielen otcovi, ale aj matke doporučil psychoterapeutické vedenie za účelom zlepšenia ich komunikácie a nadobudnutia rodičovskej zručnosti. Odvolací súd dáva do pozornosti obom rodičom a apeluje na oboch vyhľadať odbornú pomoc psychológa z dôvodu potreby usmernenia pri riešení problémov vo vzťahu k maloletej E.. Jedine vhodnou komunikáciou a vzájomnou toleranciou môžu rodičia dosiahnuť výsledok, ktorý bude prijateľný pre všetky strany, najmä s prihliadnutím na záujem a potreby ich maloletého dieťaťa. Zlepšenie komunikácie prinesie výsledok, na základe ktorého by mohli dospieť i k prípadnej dohode rodičov, ktorá je najideálnejším spôsobom vyriešenia ich sporov. Za takejto situácie by nevznikli konflikty spočívajúce napríklad pri ochorení dieťaťa a žiadosti otca o poskytnutie náhradného termínu stretnutia s maloletou. Je prirodzené, že otec sa dožaduje kontaktu s dieťaťom a žiada v takom prípade o náhradný termín stretnutia, na ktorý nárok má. Aj na strane otca musí byť určitá dávka pochopenia v prípade ochorenia dieťaťa a nemožnosti realizovať stretnutia práve v danom konkrétnom čase. Konštatovanie znalca k osobnosti otca, jeho stavu, potrebe spolupráce zo strany otca však nemožno ponechať bez povšimnutia.

26. Obaja rodičia predložili súdu videozáznamy, ktorými preukazujú svoje tvrdenia spočívajúce v správaní sa dieťaťa pri realizovaní kontaktu s otcom (pokojná alebo plačlivá nálada dieťaťa). Rodičia produkujú dôkazy, ktoré sú protichodné, vynakladajú úsilie, zabezpečujú dôkazné prostriedky a upriamujú pozornosť na preukázanie tvrdení. Je však nesporné, že rodičia sú osobami, na ktorých záleží akým spôsobom bude dieťa prežívať kontakt s každým z nich a ich spoločný kontakt pri odovzdávaní a preberaní. Dieťa je potrebné na stretnutia pripraviť pozitívne a pri odovzdávaní a preberaní vytvoriť pokojnú atmosféru, aby dieťa nepocítilo nezhodu a konflikt medzi rodičmi.

27. Pre rozhodnutie odvolacieho súdu je v danom štádiu konania pri rozhodovaní o návrhu na zmenu dočasnej úpravy styku otca s dieťaťom podstatným len to, aby dočasne upravené pomery rodičov k maloletému dieťaťu boli v záujme maloletej, zohľadňovali útlý vek a potreby dieťaťa, náročnosť zmeny pobytov a striedania domácností a znamenali zastabilizovanie rodinných vzťahov tak, aby prípadné rozpory rodičov neohrozovali maloletú na jej zdravom psychickom a psychickom vývoji. Odvolací súd neprihliadal na podanie matky zo dňa 27.9.2016 a jeho prílohu (DVD záznam), keďže predmetné vyjadrenie a predložený dôkaz bude hodnotené v rámci rozhodnutia vo veci samej, pričom týmto podaním matka opäť poukazuje na konflikt rodičov pri odovzdávaní dieťaťa.

28. Odvolací súd apeluje na obidvoch rodičov, aby pri výkone svojich rodičovských práv a povinností mali na zreteli záujem ich maloletého dieťaťa, aby vzájomnou komunikáciou a súčinnosťou prispeli k riešeniu situácie v rodine.

29. Z uvedených dôvodov odvolací súd zmenil rozhodnutie súdu prvej inštancie podľa § 388 C.s.p..

30. Úlohou súdu prvej inštancie bude aktívne pokračovať v konaní o úprave práv a povinností k maloletému dieťaťu na čas do rozvodu a konať plynule tak, aby dospel k včasnému rozhodnutiu vo veci samej.

31. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 49 ods. 1 C.m.p., v spojení s § 396 ods. 1 C.s.p..

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).